

Саҳиҳул Бухорийнинг мухтасари / ВАҲИЙНИНГ БОШЛАНИШИ КИТОБИ / 64-ҳадис

64-1221 - عَنْ عُقْبَةَ بْنِ الْحَارِثِ [رضي الله عنه] قَالَ: صَلَّيْتُ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْعَصْرَ، فَلَمَّا سَلَّمَ.. قَامَ سَرِيعًا دَخَلَ عَلَى بَعْضِ نِسَائِهِ ثُمَّ خَرَجَ، وَرَأَى مَا فِي وُجُوهِ الْقَوْمِ مِنْ تَعْجُبِهِمْ لِسُرْعَتِهِ، فَقَالَ: كَثُرْتُ - وَأَنَا فِي الصَّلَاةِ - تَبْرًا عِنْدَنَا، فَكَرِهْتُ أَنْ يُمْسِيَ - أَوْ يَبِيتَ - عِنْدَنَا، فَأَمَرْتُ بِقِسْمَتِهِ.

64-1221. Уқба ибн Ҳорис розияллоху анхудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоху алайҳи васаллам билан аср ўқидим. У зот салом бериб бўлгач, шошилганча туриб, аёлларидан бирининг ҳузурига кириб кетдилар. Кейин чиқдилар ва қавмнинг юзида шошилганларидан ажабланишни кўриб: **«Намоздалигимда ҳузуримиздаги бир ёмбини* эслаб қолдим. Унинг кечгача [ёки тонггача] ҳузуримизда қолишини истамай, уни тақсимлашга буюрдим»**, дедилар».

* Биз «ёмби» деб таржима қилган «тибр» сўзи ишлов берилмаган бир парча олтин ёки қумуш маъносини англатади

1. *Маждуддин ал-Фирузободий. Ал-Қомусул муҳит. - Ж. 1. - Байрут: Дорул маърифат, йили кўрсатилмаган. - Б. 278.*
2. *Ан-Наъим. Арабча-ўзбекча лугат. - Тошкент: Абдулла Қодирий номидаги халқ мероси нашриёти, 2003. - Б. 91.*

Манба: hadis.islom.uz

HADIS.ISLOM.UZ
NUBUYYAT MARVARIDLARI

